

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЙ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

МАРТ

3

Събота

Вестникът е основан през 1948 година

Брой 27 (4170)

Цена 2 стотинки

СБЪДНАТАТА МЕЧТА НА БЪЛГАРИЯ

По случай 101 години от Освобождението

Робството е най-дългата повест за страданията на българина. Но и най-жестоката проверка за неговата жизнестойкост, за неговата енергия, за волята му да излезе от мрака, изпълнен с неизвестност.

Робството продължи пет столетия. Това е европейски рекорд. Това е мярка за епично страдание, но и за епична издръжливост на нравствените сили на българина. Представите си само съдбите на майките, които оплакват живата раздяла с отнесените в еничарските казарми техни деца. Нужна е наистина гигантска жизнена сила и вяроност към далечния родков корен, към песните, напастени в паметта, за да се запази слънцето на мечтите, чиято светлина унищожава робския мрак...

За сто и първи път ние говорим за робството и за свободата в часа, който разсече линията на мрака и откри новия ден на България.

За сто и първи път ние преживяваме и мзчителния спомен за петте столетия, и ликуващия взрив, огласил страната в мига, когато ръката на победителя подписа в Сан Стефано мирния договор.

Колко могъщи вълни на гордост и удовлетворение носят народното сърце в този мартовски ден!

Защото можем спокойно да гледаме целия свят, приятелите и враговете: верните на робството бяха ковани цели пет века, за да оковат ума и съзнанието, а постигнаха минималното — оковаха само ръцете на предшествениците ни! Споменете си как питат оня не знаещ Балкански Йово: „Даваш ли, давам, Балкански Йово...“? И отново по омировски просто и по омировски епично: „Глава си давам, Яна не давам...“ Замисляли ли сме се каква жътва е дал на народното съзнание този отговор?

За сто и първи път ние имаме великото основание да кажем, че българският народ принадлежи към силните народи. Това съсредоточаване е раждало певци и горди неволници, хайдути и философи, поети и бунтовници, монаси като Панийс; издигнали се над билото на епохата, гении като Левски и Ботев. Величествени патриарси на духа, те са скромни като орачи и пастири от първия до последния миг на своето бурно съществуване. Раздават ценности, а ходят изтрити ръкави, хранят се с по една маслинка на ден като

Апостола, раздават сеините тгшове, предназначени за храна на децата им, на своите братя-хъшове, както прави Ботев. А в трагичния час, когато изхвърлят е почеряването, те като Кочо Чистеменски и Спас Гинев, единият чизмар, а другият учител — ги женят за смъртта в димящата перушенска черква...

Един древен мъдрец казал, че да не се изучи миналото, означава да си останем завинаги деца. А ние има какво да изучаваме.

Не е ли удивително, че няма век без „завера“, че няма век без въстание в тази страна, забравена от цивилизованите като удавник на далечен бряг. Нека онези, които днес цинично се опитват да уязвят националните ни добродетели, си припомнят, ако имат памет, че само през април 1878-та, втаганът отсече тристот хиляди бунтовни глави, че тристот хиляди смърти като тристот хиляди тръби тръбяха в лицето на Европа, че България загива, но не приема робството.

Нека онези, които ни обявяват за сателити на Съветския съюз, си припомнят, ако им е останала частичка честна памет, че великият Юго каза на 29 август 1878 година пред френския парламент: „Необходимо е да се обърне внимание то на европейските правителства върху един факт, толкова дребен, че правителствата изглежда никак не го забелязват. Ето този факт: излиза се един народ. Къде? В Европа. Този факт има ли свидетели? Само един свидетел? — целият свят. Правителствата виждат ли го? — Не.“

В тази пустиня на студено безразличие единствен руският народ прие сигналите за великото бедствие на малкия славянски народ, само той направи усилие да му се притече на помощ, оставяйки отвъд Дунава костите на двестата хиляди свои синове. И ста на така, както в сънувания дълги и страшни години смя на роба: свободата бе донесе на от по-големия брат!

Този по-голям брат разкъса за втори път тиранската верига през септември 1944-та година, когато бе избухнало последното въстание на българина срещу фашизма. Така се сляха в едно треговаренското и деветосептемвисткото ликуване, за да открият завинаги пътя на едно епично братство в труда, в идеала, в надеждите и борбите за новия час на човечеството — социализма!

Поклон пред всички, които сътвориха с дух и воля епохата на Освобождението!

Тодор СТОЯНОВ

Благодарност към освободителите

Хубава традиция стана в навечерието на 3 март — Деня на освобождението на България от османско иго работниците от Окръжния исторически музей във Велико Търново да посрещат пребиваващи в старопрестолия град съветски гости, за да отдадат заслужена благодарност към потомците на освободителите. По този повод на 1 март музейните работници устройна сърдечно посрещане на съветските колхозници и колхознички — първенци в производството на Тернополска област на Украйненската ССР.

На пратениците на великата съветска страна бяха поднесени хляб и сол и бяха зачитани пълни мартири и свежи кокичета. Гостите се запознаха с експозицията на музея, в който се пазят скъпи реликви и документи от времето на Освободителната руско-турска война през 1877 и 1878 г.

Денчо КУЦАРОВ

На 3 стр.

Ярка изява на художниците

Георги СТОЙКОВ „Тишина“

Георги РАЙЧЕВ „Портрет на Мина“

Трендафил ТРЕНДАФИЛОВ „Посвещение“

Разговор за подзига

В четвъртък в Окръжния съвет на БПС се състоя обсъждане на трилогията на Л. И. Брежнев — „Малката земя“, „Целина“ и „Възраждане“. Гост на тържеството бе генерал-майор Кирил Граменов, преподавател във военната академия „Г. С. Раковски“, бивш партизанин. Той говори за подвизите на редовния войник, на скромния съветски труженик, издигнал от пепелищата на войната мощни заводи и селенски жилища, превърнал безкрайната Казанска степ в плодородна земя. Всичко това е описано обикновено, с високо художествено майсторство от Л. И. Брежнев.

Агрномката Гинка Гетова и учителката Златка Върбава от Павликени, участници в специалните български отряди, изпратени в помощ на целинниците, разказаха спомени.

Йордан ДАЧЕВ

В ПОДКРЕПА НА ВИЕТНАМ

Трудещите се колективи в окръга с възмущение и тревога продължават да следят наглата агресия на пекинското ръководство срещу миролюбив и героичен Виетнам. В тези дни, когато жените от всички къщи на окръга се подготвят да празнуват 8 март — Международния ден на жената, те едновременно заявяват, че осъждат вероломната агресия и предоставят средствата за осмартенските подаръци за своите братя и сестри във Виетнам.

Така постъпиха в Опитна та станция по сортоподдър-

жане и семепроизводство във Вардим, в предприятието за монтажни заготовки във Велико Търново, бригадите „Н. Вапцаров“, „Димка Димитрова“, „Ивайло“, „Г. Димитров“, „В. Терешкова“ и „Ю. Гагарин“ от КУ „Хр. Камбуров“ — Велико Търново. По призова на комунистите от Бонбонена фабрика в Горна Оряховица колкото на 10 март ще работи доброволно, като средствата ще бъдат изпратени за Виетнам.

(По дописки на Йорданка Брайнова, Илана Кокалова и др.)

Срещи с изтъкнати творци

В сряда в Клуба на актьора във Велико Търново се състоя среща с Иван Давидков — един творец, изнесен като поет, беляст и художник.

Във фойето на театъра бе открита неговата изложба. На уредената след това среща с почитатели на поетичното му творчество, младият литературен критик Панко Аличев представи писателя с кратък литературен портрет. Артисти изпълниха рецитал по неговите стихове. Пред участниците в срещата Иван Давидков говори за своя творчески път, за създаването на

някои от поетичните и белетристични си произведения

Николина ЯМБОЛИЕВА

— — —

По инициатива на Окръжния съвет за култура в сряда в Поликлиниката се състоя среща с талантливия млад композитор и пианист Виктор Чучков, носител на много международни и наши отличия. Виктор Чучков запозна присъстващите с творческите си търсения.

Пеньо ЦВЯТКОВ

Самодейците празнуваха

Във връзка с Деня на самодееца — 1 март, Профсъюзният дом на културата във Велико Търново и Окръжният младежки дом организираха Сцена на самодееца с три изяви. Във вторник в Профсъюзния дом на културата се състоя смесен концерт, в който участваха Младежкият симфоничен оркестър, съставът за художествено слово и танцовият колектив „Победа“ при дома.

В сряда в Окръжния младежки дом бе изнесен забавен концерт с участието на представителния оркестър „От

бита“ и естрадно-сатиричния състав при дома. В четвъртък студентският театър „Вик“ при Окръжния младежки дом представи пиесата на Иван Радоева „Петрол“.

Снощи в салона на Окръжния младежки дом се състоя бал на самодейците.

Подобни тържества във връзка с Деня на самодееца бяха организирани в Горна Оряховица, Свищов и други селища на окръга.

(Соб. инф.)

ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА — НАША ГОРДОСТ И ЗАДЪЛЖЕНИЕ

ПО СЛЕДИТЕ НА ЕДНА ПРОВЕРКА

Неотдавна по решение на градския комитет за държавен и народен контрол — Велико Търново бе извършена проверка на състоянието и грижите за опазването на паметниците на културата на територията на общината. Работната група, в която бяха включени архитекти, художници и други специалисти, констатира сериозни слабости, които заслужават вниманието както на отговорните за реставрацията и опазването на обектите учреждения, ведомства и институти, така и на цялата наша културна общественост.

Старата култура на България е привличала и с неопределим интерес продължава да привлича вниманието на чуждестранни учени и туристи. Гостувалите в редица страни по света наши изложби на тракийското изкуство, на българската икона са възторгвали чужденците и те са стояли с часове пред тях.

Неведнъж ние сме бивали свидетели на необикновения интерес на чужденците и нашите специалисти към историческите и архитектурните паметници във Велико Търново и окръга, към иконното ни богатство, към стенописите в църквите и

манастирите. За опазването на това неопределимо национално богатство и за развитието на старата столица като исторически, културен и туристически град има специално министерско постановление. В село Търново, град-музей трябва да бъде съхранен за нацията, да стане наша национална гордост.

Не бихме искали да изброваме какво и направено досега на Царевоц, какво се прави във възрожденската част на града и в Арбанаси. Нашите мисли и нашата болка са за онова, което още трябва да бъде

направено, за да носим с гордост името великотърновчанци, за да стане старопрестолия град национален и международен притегателен център.

СОСТОЯНИЕ И ГРИЖИ ЗА ОПАЗВАНЕ НА ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

Всеки, който минава по най-живописната великотърновска улица „Гурко“, на ред с красотата, която поглъща, отнася и много огорчение от неподдържането на някои обекти по нея. Вече шест години стоят в неугледен вид фасадите и изтъканият цокъл на някои къщи, пострадали при саличането на земните пластове. Неприятен за околните е и видът на празното място на изчезнала та къща на баба Мота. Лошо е състоянието на жилищните сгради на ул. „10 фев

Център за икономическа наука

Увеличава се научният потенциал на ВФСИ „Д. А. Ценов“ в Свищов • Научноизследователска дейност от международен и национален мащаб • Задълбочават се връзките с практиката

Независимо че и тогава в Свищов се създаваха научни институти, не беше толкова далеч времето, когато ВФСИ „Д. А. Ценов“ се разглеждаше като място за подготовка на икономически кадри. И днес това е определено в неговия облик, но днес с обучението, институтият все повече се превръща в крупен център за научноизследователска, развойна и внедрителска дейност.

ВФСИ сега разполага с висококвалифицирани специалисти в редица клонове на науката, които дава възможност да се решават твърде важни за народното стопанство задачи. Затова във ВФСИ не става дума за чужда дейност въобще, а за дейност, обвързана с промените на икономическата практика, дейност, в която непрекъснато се увеличават разходите, проучванията, анализите с конкретен характер.

Миналата година във ВФСИ обект на научноизследователска дейност бяха 41 обекта, повечето от които комплексни и разработвани от отделните на отделни кадри и в сътрудничество с други наши институти и с чуждестранни институти. За решаване на задачи, които изискват да се споманат разходите, проучванията, анализите с конкретен характер.

Наред с фундаменталните теми за разширяване на научните познания, откриване на нови теории, идеи и принципи, наред с изследвания, които се намират приложението в дейността на Държавния комитет за планиране, ДЗИ и различни министерства, миналата година ВФСИ е сключил 12 договора пряко със стопански организации, ведомства и окръжни народни съвети за научно разрабатване на конкретни въпроси в помощ на практиката. Девят от предвидените разработки са свързани, като 4 са внедрени още същата година. Определението на конкретни резултати от прилагането им е трудно, тъй като те осигуряват преди всичко социален ефект, изразяващ се най-вече във възможността за намиране на по-точни управленчески решения. Но за значимостта на научните изследвания, анализите и предложенията за решение може да се съди от проблемите, които те засягат — усъвършенстване на организационна и управленческа структура на звената от системата на Министерството на вътрешния търговия и услугите в окръга, система за управление на материално-техническото снабдяване в консер-

ния завод „Република“ в Свищов, система за отчитане на труда и работната заплата в СХК „Свилюз“ и др.

В някои от случаите икономическият ефект обаче е реално измерим. Темата „Автоматизирана обработка на данните по отчитане на разходите за производство и калкулиране себестойността на продукцията в Завода за пневматични гуми при химически стопански комплекс — Видин“, на колектив с ръководител проф. Величко Нанков, че носи годишно 100 000 лв. Ефектът, който се очаква от внедряването на темата „Териториална концентрация на паровите стопанства във Великотърновския окръг“, с ръководител доц. Йордан Георгиев, е още по-голям и не случайно към това изследване вече проявяват интерес и от други окръзи.

Трудно е да се обхване цялостната научноизследователска, развойна, внедрителска и производствена дейност на института. За мащабите и е показателен дори само фактът, че в нея участвуват повече от 90 на сто от преподавателския състав. В същото време непрекъснато се увеличават и броят на студентите, взели участие в разработките. Това красноречиво говори за обвързаността на учебния процес с научноизследователската дейност. А за сериозността, с която бъдещите икономисти навлизат в нея, може да се съди от награждаването на 11 от общо представените от ВФСИ 18 доклада на националната студентска научна сесия през миналата година, от трите отличия на разработките на свишовски студенти, получени преди няколко месеца на международен конкурс в Братислава.

Николай ТОМОВ

ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА — НАША ГОРДОСТ И ЗАДЪЛЖЕНИЕ

От 1 стр.

рури" с фасади към ул. "Гурко". Това важи и за някои къщи на ул. "Стефан Денчев" и "М. Райкович". В бедствено положение е Голямата Сарафкина къща. Тя вече е заснета, има проекти за реставрация, но не се работи. И така, както се е пропукала, няма да ни учудва, ако един ден рухне. Кой тогава ще отговаря за изчезналите паметници на културата?

Като струпел зее паднала та мазилка над западната фасада на Стамболовия хан и загрозва входа.

Много неприятен е контрастът между сполучливо реставрираната камбанария и замарената сграда на църквата "Константин и Елена", строени от К. Фичето. Тя е изцяло с прогнили улуци и водосточни тръби, вследствие на което мазилката се е подкожушила и сероци, а стърчащите от прозорците юзеници на печки опущат фасадата и покриваат и без това грозната гледка на този ценен архитектурен паметник.

За липса на всякакъв естетически вкус говорят големите фирмени надписи, поставени на някои къщи свързани с имената на видни дейци от близкото и подалечно минало. Родната къща на Вела Благова, освен че е с разковани и прогнили дъски и на стряхата и по фасадата личат течове от покрива, носи и една табела "Градски шаб на доброволните отряди на трудещите се — Велико Търново". Нима тази табела трябва да изпъква? Така дразнещо стои и големият надпис "Хляб" на къщата на Венета Ботева.

По-голяма грижа и внимание заслужават паметниците и гробовете в парк "Дружба" на Христо Караминков — Бунито, Иванка и Венета Ботеви, на Христо Иванов — Големия и на Добри Войников. С нищо не може да се оправдае неमारата към светлата памет на тия бележителни българи, когато се намира в един такъв красив парк, посещаващ от толкова граждани.

Няма да засягаме въпроса за небреге стоната малка пластика в стъпния парк, за която сме говорили и друг път, но не можем да оставаме равнодушни към едно нехайство — докога издължата от камък глава на Магдалин, ще стои захвърлена тук? Та това до голяма степен е отношение към една забележителна личност, свързана с Освободителната война.

Необходимо е да бъдат прегледани и сравнително новите творби на монументалната украса — сграфитата на талантливия великотърновски художник, изградени по калкани на главната улица на града. От ремонт се нуждае сграфитото на Григор Спирidonov срещу сградата на Старата поща, което в долната си част поради влага е започнало да се руши.

ИКОНИТЕ — ТОВА НЕОЦЕНИМО БОГАТСТВО

Не без основателно чувство за гордост в Окръжния исторически музей ни информираха, че в окръга има около 16 700 икони. Част от тях само на определени църковни празници се поставят в църквите и манастирите, а другите са прибирани в специални депа в Преображенския манастир, в Елена,

в Лясковец и на други места.

Буди сериозна тревога фактът, че намиращите се в Преображенския манастир 600 икони са в тежко състояние. Тук помещението е тясно и с много влага, която влияе пагубно върху тях. Грижа за тези икони е дело на Църковния музей в София, но него като че ли не го боли за това национално богатство.

Отдел "Художествени паметници" при музея във Велико Търново е събрал от гробаниките църкви около 500 икони и от частни лица над 150. При изземването на иконите от църквите и манастирите обаче не е записано кой от кой манастир е изета, което сега е трудно да се установи.

Най-голямата беда е обаче, в това, че иконното богатство стои заключено в Окръжния исторически музей вече 6-7 години. Ремонтът неоснователно се бави и протаката, а влагата всекдневно разяжда реставрираните и нереставрираните икони, поставени на едно и също място.

Безуспешни са опитите на музея и Митрополията да вземат църквата "Св. Спас" до Икономическия техникум и я превърнат в галерия за икони. А може да се построи така, че когато ще имаме помещение, вече да няма икони.

Не по-радостна е картината, когато започват реставрационни работи на някой исторически обект. Редно е в такъв случай най-напред да се извършва архитектурна реставрация, а после живописната. А в много случаи става обратното.

При поемане на паметник на културата от НИПК за реставрация и консервация не се изгражда комисия по приемането на обекта, което води до намаляване отговорност, до изчезване на ценни материали.

Често се забелязват случаи на немарливост. При свалянето на живописния слой на някои икони или стенописи се откриват дати, които по някога се унищожават от реставраторите. А това са общоизвестно важни исторически дати, запазването на които е от голямо значение.

Към Окръжния исторически музей има химическа лаборатория, в която липсват елементарни условия за пълноценна научна работа. Пак поради тази причина богата апаратура, закупена с много валутни левове, не може да се използва пълноценно.

За пропагандирането на иконното богатство музей не разполага с достатъчно количество диапозитиви, цветни картички и други пропагандни материали.

На навсякъде в арбанашките църкви е добро състояние на стенописите. Част от стетите стенописи на "Рождество Христово" се намират в туристическата база на селото и са подложени на въздействието на влагата. В същата църква трябва да се укрепят иконите на иконостаса, защото могат да бъдат счупени лесно и обсебени от недобросъвестни посетители. Това важи и за иконите в църквите "Св. Атанас" и "Св. Архангели". Църквата "Св. Архангели" трябва да се прекорпире, защото има влага и стенописите започват да се рушат. Влагата вече е тръгнала и по стените. Много църковна утвар от тези църкви е разпилена. Тя трябва незабавно да се събере и постави на своето място.

След като в Арбанаси бяха реставрирани църкви с голяма архитектурна и художествена стойност, би било необходимо да се помисли за обезпечаването им с противопожарни средства, за осигуряване на климатична инсталация и за озвучаването им с подходяща музика.

За да стане Арбанаси още по-привлекателен обект, необходимо е из селото да бъдат поставени указателни табелки, които да насочват посетителите към съответните обекти, а в дворовете на тези обекти да има чешми, които да поддържат зеленитата на дворовете.

Голям дял за възкресяване на светли страници от нашата история имат реставраторите, които живеят и работят във Велико Търново и околността. За да могат те пълноценно да вършат своята работа, е необходимо за тях да бъдат създадени добри битови условия.

ПРОБЛЕМИ НА КАРТИННАТА ГАЛЕРИЯ

В Окръжната картина галерия се съхраняват около 1500 експоната. Но фондът е в много лошо състояние. Поради влага в помещението, която не може да се отстрани, на много живописни платна има набъбнали грундове, напукан и люшещ се живописен слой. Такива са констатациите и на реставраторите.

На много скулптурни творби от гипс при поемането и запазването на влагата се нарушава сцеплението, в резултат на което гипсът се руши, а творбите от бронз и мед се окисляват и корозират. Хартията като основен материал при изграждането на графичните творби поема влагата, набъбва, загубва еластичността си и жълтее, мастилата се окислява и се разрушава художественият образ.

За реставрация и консервация галерията изразходва всяка година от 3000 до 5000 лева, но за съжаление реставрираните творби отново се поставят на старо неподходящо място.

В резултат на активна събирателска дейност и на Общата художествена изложба на историко-революционната тема "Поглед към вековете" фондът на галерията се обогати значително, но липсата на фондохранилище наложи пренасянето на експозиционната площ във фондохранилище и от 1976 г. картинната галерия във Велико Търново не работи.

Настиня работата по реставрирането и опазването на паметниците на културата се води планомерно и не е спирала. Разбираме, че своевременно решаване на горните въпроси е свързано със средства, специалисти, работна ръка, време и други трудности, но една от причините е и липсата на добра организация.

Наложително е още веднъж повдигнатите въпроси да бъдат преразгледани и да се вземат съответните бързи мерки.

Материалите от проверката са предоставени на съответни ведомства. Навременното решаване на всички тия проблеми ще съдейства за запазването на художествените ценности, много от които са плод на хилядолетната култура, извор на патриотичното и естетическото възпитание.

Марин КОВАЧЕВ
от градския комитет за държавен и народен контрол
Христо МЕДИКАРОВ
от редакцията на в. "Борба"

Първото чествуване на Трети март

На 1 март 1879 година, в третото заседание на Учредителното събрание, временният подпредседател Симеон — митрополит Варненски и Преславски обявил на "сичките депутати", че на 3 март в понеделник, "като е 1 (деня на възшествието на престола на Негово Императорско Величество Александър II — Великодушния Освободител на България и 2) деня на Освобождението на България, представителите трябва да се съберат в църквата "Св. Богородица", за да се отслужи благодарствен молебен.

Първото в страната чествуване е станало много тържествено с участието на народните представители, официалните лица, гостите и хилядите граждани. От днешника на четвъртото заседание се разбира, че била изпратена телеграма до императора, на която той веднага отговорил, като благодарил за "изказаните от българското население чувства" с пожелание, че то "в лицето на своите

за тия интереси".

По случай деня на освобождението "на целия български народ" виднското население с телеграма поздравява "сичките представители български, които са се събрали днес в Търново, за да турят здрава основа на народното, нравствено, умствено и материално подобрене". В трогателно писмо 63 карловски вдовици молят събралието "да състави Устав за всички българи, освободени от славните войски на Н. И. В. Руский Цар". Те искат от народните представители да дествуват "в полза на всички българи" и да употребят "всичките възможни средства за освобождението на всички българи". В телеграма от Татар Пазарджик на селението изразява "скръбта си за гдето европейците са поставили южните българи в такова положение". В телеграмата на Пловдивски окръг на селението очаквало събрание то да не разглежда Органически устав, докато не бъде обсъден "Общонародния възп

Църквата "Св. Богородица" в Търново, построена от Колю Фичето. Разрушена от земетресението в 1913 година.

представители ще се покаже достойно за новия свой самоотен живот". Тези телеграма била изслушана на крака "с радостни възклицания от цялото събрание". Прочетен бил и адресът, изпратен телеграфически до императора чрез княз Дондуков-Корсаков. В тази телеграма 3 март се нарича "многозаменателен и радостен", защото е "деня на Освобождението на българския народ". Наричат го още "ден на най-голяма радост и най-голямо тържество, символ на безпримерната в историята братска любов на руския народ към българския".

Представителите изразили най-взторжествени чувства по случай "този велик и радостен ден". В същото заседание по предложение на варненския народен представител Д. Икономов се взело решение да се изпрати телеграма до редактора на франския вестник "Курьер д'Ориан" — Жан Петри пожелание го спасил от неприятеля. Събралието приема единодушно предложение, защото го из редактор бил "единичен между европейските журналисти в Турско защитник на българските интереси и до днес не престава да се бори

рос". От Хасково и Бургас молят събралието да дествува "в полза на цял български народ". От Сливенски окръг желаят "сполука в стремелността на народа върху съединението на целия български народ". Телеграми със същото съдържание се получават от Стара и Нова Загора, от Одринската българска община, от варненските българи и Казанлък.

Интересна са телеграмите от българските студенти-юристи в Москва, които пожелават "блясав успех в нареждането на българското Княжество", а българските студенти от Загреб "желаят на събралието успех, който би задоволил всички българи". В телеграмата на Аскасов се изказва надеждата "за бъдещността на Целокупна България". Трогателно е писмото и на митрополит Натанаил Охридски в което моли събралието да не забравя "всичките братя, потънали в създи и кръв" и да се "вземат нужните мерки за достигане на нашето единство..."

Трети март става повод към Търново да се обвърнат погледите на всички българи.

Горазд ЧОЛАКОВ

Синуит

В обикновен разговор тази болест я наричат "синузит", но правилното и научно название е синуит.

Синуитът е възпаление на лигавицата, която покрива околоносните кухини, наречени синуси. Те са 6 на брой.

В началния стадий на болестта възпалението е остро и се проявява с усилно течение от носа (слизесто, гнойно, кърваво) със затруднено дишане, главоболие, повишена температура, намалено или въобще липсващо обоняние.

ПРИ ТОВА ЗАБОЛЯВАНЕ МНОГО ДОБРЕ ДЕЙСТВУВАТ ОБЩОЗАГРЯВАЩИТЕ ПРОЦЕДУРИ:

горещи бани с морска сол на краката, пиене на топли напитки, разтриване с члмфоров или синялов спирт, терпентин и др. Добре е да се направят инхалации с кипища вода, в която са добавени няколко капки етерично масло.

Нагревки се правят по предписание от лекаря. В домашни условия могат да се ползват портативни лампи за ултравиолетови и инфрачервени лъчи.

В някои случаи са наложителни пункции, въпрскване

Повишената температура при синуита се повлиява от познатите лекарства като ацетилсал, амидофен, аналгин и комбинациите от тях. За хремата се препоръчват различни капки и мехлеми, които се продават свободно в аптеките — ринофурацин, емолин, ментолов мехлем и др., или се приготвят по лекарска рецепта. Антибиотици се вземат само по лекарско предписание, преди всяко затова, защото всяко лекарство се препоръчва в индивидуална дозировка.

на медикаменти в кухините както и хирургична интервенция. Хроничното възпаление на синусите изисква по-сложно и дълго лечение. По някога е необходимо пациентът да се възбържи с много търпение.

Особени грижи и внимание са нужни когато от синуит заболяват децата. При тях възпалението се развива много бързо, разпространява се към всички кухини и към ушите. Затова трябва да се потърси колкото е възможно по-бързо помощта на специалист.

ПРОФИЛАКТИКАТА НА СИНУИТЕ ИМА ИЗВЪНРЕДНО ГОЛЯМО ЗНАЧЕНИЕ.

Най-доброто средство срещу възпаленията на носната кухина и околоносните кухини както и на другите лигавични органи е закаляването. Много резултатни са различните закалителни форми — спане при отворен прозорец, въздушни бани, утринна гимнастика, влажни обтривания и др. Разходките на чист въздух, туризъмът,

различните видове спорт, според възрастта и конкретните възможности, също укрепват здравето и предпазват от хрема и синуит.

Чудесно средство както за лечение, така и за профилактика на синуитите са слънчевите бани.

Д-р Екатерина ЗАХАРИЕВА

Фабрика „Деню Гергмев“ — Велико Търново

търси да назначи

● ПРЕНОСВАЧ на материали (общ работник)

● РАЗЧЕТНИК на основни и спомагателни материали.

Заплащане съгласно производствения щат. Справка „Личен състав“, телефон 2-89-51.

Завод за телевизори и радиоприемници — Велико Търново

търси да назначи

● ШЛОСЕР-МАТРИЧАРИ — I до VI разред.

● ФРЕЗИСТИ — IV до VI разред.
● ИНЖЕНЕРИ — машинни и слаботокови за конструктори, технолози и ръководители групи.

Справка в служба „Личен състав“ на завода, телефон 26-41, вътрешен 311.

3 — I

Дунавски драгажен флот — Русе

съобщава

на предприятия, организации, комплекси, комбинати, че разполага със значителни количества

РЕЧЕН ПЯСЪК ЗА СТРОИТЕЛНИ РАЗТВОРИ

в склада си на пристанище Свищов.

При обезпечен автотранспорт от клиента и при поискване с вагони, предприятието е в състояние да отпусне срещу заплащане допълнителни количества като предсрочна доставка и по еднократни договори и поръчки до края на първото тримесечие на 1979 година.

ЗА СПРАВКИ: Русе — отдел „Пласмент“, тел. 2-60-32 и телекс 66 446 и Свищов тел. 24-87 и 24-86.

3 — I

Завод за запамятаващи устройства — Велико Търново

търси да назначи

ГЛАВЕН ГОТВАЧ за стола на завода

Постъпване веднага. Справка в служба „Личен състав“, тел. 2-23-06.

4 — 2

Горско стопанство — Горна Оряховица

търси да назначи

за ремонтната работилница

● АВТОМОНТЪОР

● ТРАКТОРЕН МОНТЪОР

Справка за ТРЗ, тел: 4-16-95

2 — 2

Предприятие за монтаж и зеготозки — кв. „Чолаковци“ — Велико Търново

търси да назначи

ОБЩИ РАБОТНИЦИ, ПРЕСЪОРИ и СТРУГАРИ от I до VI разред.

Справка тел.: 2-25-71, вътрешен 21.

2 — 2

ТПК „Дружба“ — Павликени

приема

поръчки за поставяне на

● МОКЕТИ

● ВЕЛГЪР

с материали на предприятия и граждани.

Поръчки се приемат в ателието на ул. „Г. Димитров“ № 44.

10 — 10

ТПК „Дружба“ — Павликени

има

капацитетни възможности ЗА ИЗРАБОТКА НА РАБОТНИ ПРЕСТИЛКИ ЗА НУЖДИТЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ С МАТЕРИАЛИ НА КЛИЕНТИТЕ

Поръчките се изпълняват по индивидуална мярка

Цени по изобразяване.

10 — 9

Мениският хор при образцово народно читалище „Съединение“ в Драгоман, основан 1945 г. лауреат на V републикански фестивал, носител на сребърен медал. Художествен ръководител Йордан Суванджиев.

Знаят ли географите за него, отбелязан или не на картите и атласите, фактът си е факт. Между Самоходене и Ресен се лъска черно мазутно море, от което вече три години причернява пред очите на стопаните и най-вече на поливачите от района...

Както всички подобни истории, и тази започва с нужда. Нуждата почувствувало през декември 1975 г. ДСО „Петрол“. Нужда от резервоари за мазут. И се появява договор между споменатото обединение и ДСО „Водно стопанство“, по силата на който водохазни листото „Хотиница-2“ между Самоходене и Ресен се прекавалифицира за три месеца в мазутохранилище. Естествено какво става във всички срокове и този бил просрочен, крето слага началото на писмовната схватка между двете обединения. И тръгват писмата. Добре оформени с подлиси и печат, в отличен канцеларски стил: „... Съобща-

Мазутното море

ваме Ви че... „На Ваше писмо номер един-кой си отговаряме че...“ и все в този дух. Месеците се въртят един след друг. В пактите се трупа кореспонденция, в сметката на народното стопанство — загуби. Защото този водоем осигурява вода за 35 000 дка, полувината от които зеленчуци.

Не твърдим, че тези площи не са поливани три години. Напротив, поливани са, само че поливката им е била потурна и струвала по-скъпо. А докато поливачите се преборват с трудностите, изтича и последният срок за престой на мазута във водоема — април 1978 г. и ДСО „Петрол“ се оттегля. Но следите,

тоест част от мазута, остава, и водоемът естествено не може да се ползува по предназначение. И през 1978 година не се ползува. Защо то ДСО „Петрол“, който трябва да го почисти, не дава дори признаци, че въз намерява да свърши това. Изобщо съвсем като в приказката за платното и кросното. Само че в историята с мазутното море двама се карат, а губи трети — окръгът. И както върви, ще продължава да губи. Защото колкото и да се показва „сербезлия февруари, колкото и да се въртят циклони, антициклони и въздушни течения, пролетта наближава. А остатъците от мазута продължават да се люшкат във водоема „Хотиница-2“. И ли то те, нито стопаните им от ДСО „Петрол“ се стряскат, че ще дойде ден да се полива...

К. СЛЪНЧЕВ

ХУМОР И САТИРА

Възстановена традиция

Преди няколко години в град Стражница беше утвърдена една хубава традиция — редовно то се даваше предимство на центъра. Най-често преклопаната улица беше тази от центъра до автогара. По този начин се налагаше автобусите да минават през страничните улици и пътниците в тях опознаваха всички краища на новия град.

От двете години тази традиция беше занемарена. Сега обаче с радост изживаме, че в центъра наново се копае. Идеята за възстановяване на традицията е на СП „Благоустройство и комунално стопанство“, чийто отговорници разкопават цялата улица вместо отделили участъци за подмяна на парните тръби, но се оказало, че такива тръби няма. Ние предполагахме, че ако се копае по-дълбоко, комуналната на подемните богатства може да се обогати и с търсените тръби. Шо се отнася до твърдението на някои несъзнателни елементи, че имало паднали пешеходци във все по-разширяваща се от сивовете и влагата тран, ние им припомним, че всяко на чинание иска своите жертви.

Георги БЛАГОВЕ

ОСВЕГЛЕНИЕ ПО ВЪПРОСА

ВЪПРОСЪТ:

Нашите деца, за да отидат на училище, пътуват с автобус до с. Камен. Със същия автобус се извозват и деца от селата Нова Върбова и Николаево. Извозване то на децата се извършва на смяна.

Първа смяна се извозва в 6.30 часа, втора — в 7.00 часа и трета — в 7.30 часа. Това е добре.

Но... водачът на автобуса споеволнич и налага по собствена инициатива наказания на децата.

Върти смените, както си иска. Вместо цяла седмица да си бъдат в смяната, той ги наказва вечерта да бъдат първи, а ги извозва по следни.

Въпросът е поставен от родителите на учители-родителска среща. Поставян е на сесия, но никой не може да му съди, и това си продължава все така.

ДО КОГА?

ОТ ГРУПА РОДИТЕЛИ с. Горски Сеновец

ОСВЕТЛЕНИЕТО:

Драги родители, с осветлението, което Ви предлагаме, потърсете и да не намерите из душевните глъбини на шофьора едно нещо, наричащо се СЪЗНАНИЕ. Намерите ли го, айтете му го и работата ще се оправи!

Братя ОСТРИЛКОВИ

Малка нощна музика

(Извинете за плагиатство то...)

В свободното си от телевизия време човек все още обича да слуша „живи“ концерти — ръкопляскания, емоции! Но докато, за да гледаш телевизионна програма е необходимо само да се прегнеш и да включиш приемника, за концертни програми в читалищните зали са необходими организатори — да подготвят сцената, да разгласят концертта, да посрещнат изпълнителите — както се полага при подобни случаи.

И такива хора има назначени почти във всяко читалище.

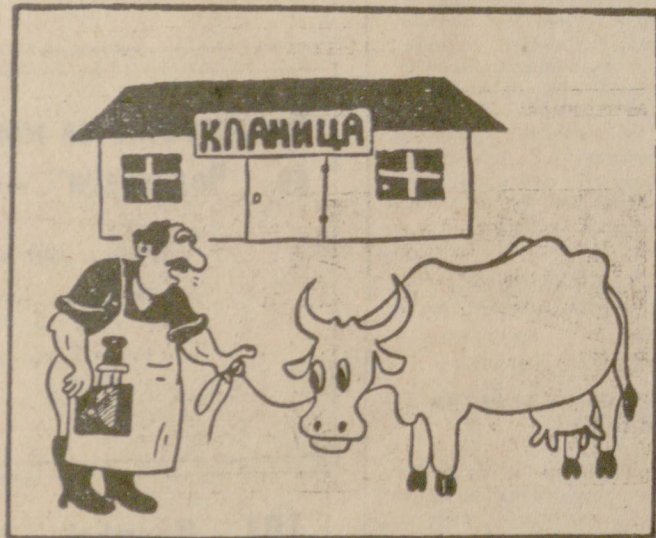
В края на всеки месец читалищните дейци от град Сукиндол най-редовно се явяват пред касиера. Но колкото на 23 февруари вечерта пред читалищната сграда спря автобусът със самодейния колектив от Профсъюзния дом на културата — гр. В. Търново в „пълна бойна готовност“ за концерт, сукиндолските дейци си почи ваха в домашна обстановка, а залата зееше празна. Въпреки многобройните учтивания и съгласувания, концертът не бе разгласен. Въп следствие се оказа, че председателят на читалището е забранил всякакви концерти

Не прозвуча нито малка, нито голяма, нито каквато и да е музика... Автобусът направи завои и откара обратно разочарованите самодейци, които бяха дошли направо от работните си места, за да доставят естетическа наслада на трудовете хора. Никаква музика не прозвуча и на 26 февруари в празната пореди слаба организаторска работа читалищна зала на Първомай-ци.

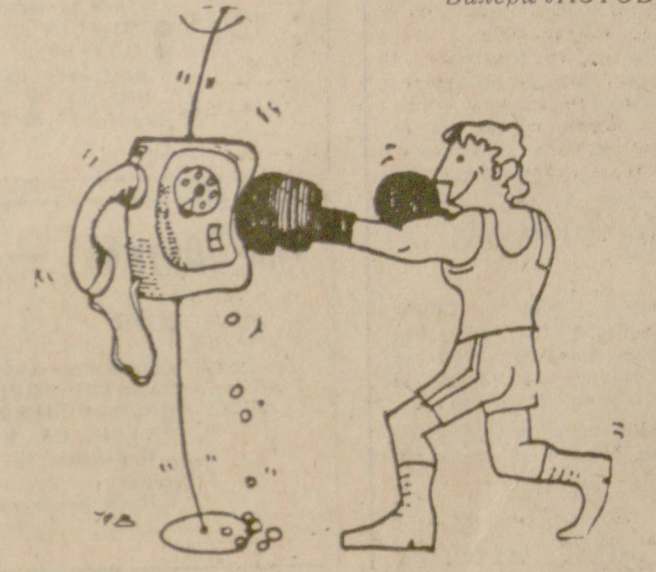
Д. АЧЕВ

Николай АРНАУДОВ

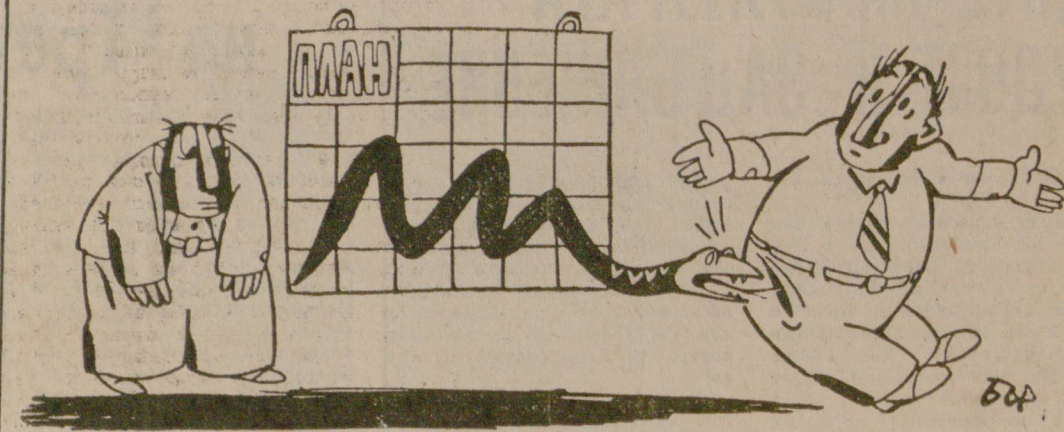
— Доячките те обвиха, че си имала вода в млякото!..

Валери ЛЮТОВ

Практикувате ли този спорт!

Петър БОРСУКОВ

— Какво да го правим, другарю директор, започна да хапе по джоба!..

МИСЛИ ПО ПОВОД

- И с красиви крака може да се направи грозна стъпка.
- Някои жени считат за парфюм и бензина.
- Най-приятна е дългата опашка при красива продавачка.
- Мъжът споделя неприятностите с жена си, а радостите — с друга.
- — Какво прави дъщеря ти?
- — Гледачка е...
- — Гледачка!
- — Да, по цял ден се гледа в огледалото...

Любен ХРИСТОВ

НАПОМНЯНЕ

Мъже, към магазините — старт! Наближава Осми март!

ЛЮБОВ ПО ПЛАН

Изпълни си плана — на двама пристана.

НАГЛЕДНА АГИТАЦИЯ

И на празника жена ми е с украса — вечната си кисела гримаса.

Ваньо ТОДОРОВ

ОСМОМАРТЕНСКИ ЗАКАЧКИ ЗА МЪЖЕТЕ

- Хвалеше се, че никога не е бягал след жена си, та затова като се ожени започна да бяга, пред жена си!
- При първата си жена свиреше „първа цигулка“, а при втората не свири дори и „втора“.
- Наричаше я галено „кукла“, но всъщност „куклата“ беше той.
- Каквато мода и да дойде, жена му винаги не си остане „максим“, а той „миним“.
- Броят на жените, които карат леки коли, е толкова голям, че вече трудно може да се намери мъж, който да не се е возил на „женска кола“.
- Неговата семейна драма се дължеше на извънсемейна комедия.
- Жена му каза, че у него има много „трески за дялане“, а той реши да ги оползотвори — опита се да „разпали“ любовта й с тях.
- Не е от тях, дето се държат за полата на жена си — жена му ходи с панталон.
- Докараш ли я дотам, че да искаш от жена си пари за цигари, по-добре почни да дъвчеш сълзи.
- Случва се в някои семейства кокошката да кукурига, а петелът да не куд кудяка!

Тодор ТОДОРОВ

ПРИЧИНА

— Жена, в чест на Осми март моля те да ми простиш!

— Не мога, защото забравих за какво съм ти сърдита!

ТОТО

Фатална строителна грешка

С Мичето се запознахме в един хубав слънчев януарски ден. Сремнахме се на изложбата „Есенни пейзажи“. Още от пръв поглед и двамата решихме, че трябва да се запознаем. И се запознахме. За една седмица изпълихме културната си програма: изгледахме всички постановки на театъра и всички кина. На втората седмица посетихме всички ресторанти. Третата тя ме покани в тях. Промъкнахме се тайно в един нов апартамент. В стаята слушахме музика и въздишахме, въздишахме и слушахме музика. Превали полунощ. Бях разкъсан от въпроса, дали да остана или да тръгна и да бия няколко километра от новия квартал до в къщи.

Силна светлина ни освети. Появи се баша та на Мичето е понос в дясната ръка.

— Хайде, зетко, откога те чакаме — провикна се той.

Нешо в ушите ми писна. Скочих. Метнах се към балконската врата. Тя нешто заеде и не се отвори. Опитих първия прозорец. Не може да се отвори. Вторият — също.

Сключихме брак с моята позната. След сватбата първата ми работа беше да оправя вратите и прозорците.

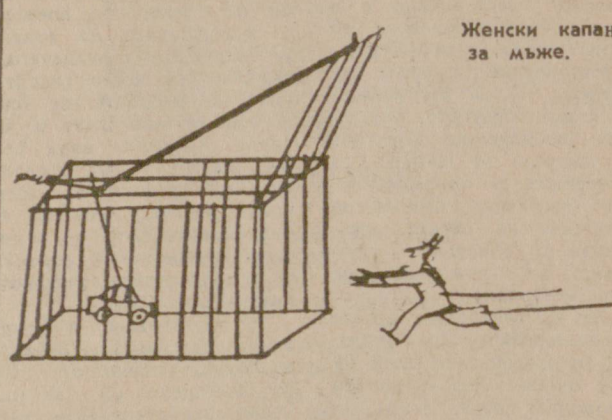
Така станах заврян зет, поради една фатална строителна грешка.

Генчо ГЕНЕВ

РЕМЕ

Награждаване

Христо СТОЙЧЕВ

„ЗЛИЯТ ДУХ В ШИШЕТО“, поместен тук, в което, е нашата постоянна рубрика, в която имен по се виждат поименно всички автокарачи-пичи.

Водачи, управлявали автомобили след употреба на алкохол.

Иван Петков Банев, шофьор в „Телевизионен и радиосервис“ — Велико Търново.

Здравко Райков Михайлов, стругар в ДСУ „Жилищен район“ — Велико Търново.

Събо Маринов Събев, началник склад „Хидрострой“ — язовир „Йовковци“.

Телевизия

СЪБОТА — 3 МАРТ

10.00 — Българин да се ричам: „Шипка“ — предаване за децата, 10.30 — Плевенска панорама — предаване от паметниците на бойната слава и бойната дружба, 11.00 — 16.30 — желателно да видите: 13.00 — 16.30 — формален дневник, 13.30 — 13.00 и 35 от тях — Спортен празник в Плевенски окръг, 14.30 — „В навечерието“ — светско, български игрален филм, 15.00 — Футбол: Локомотив — ЦСКА, 15.30 — Септемврийско знаме — директно предаване от стадион „Васил Левски“, в 17.45 — Храно-лекарствено предаване, 18.00 — „Шипка“ и „Алпска панорама“, 18.10 — „От Сан Педро до Берлин“ — документиран филм, 19.00 — Песните на Освобождението, 19.30 — Мечето „Българин“ — документално-публицистичен филм, 19.45 — „Лека нощ, деца“, 20.00 — Пъсвета и у нас, 20.30 — Пъхълмовете в времето — документиран филм, 1952 — година, 21.10 — Театрално студийно предаване: „Лавината“ от Ст. Друшките и К. Младенов, 22.35 — Новини, 22.45 — Състезания по ски за купата „Боровец“ — репортаж.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 4 МАРТ

10.00 — 13.00 и 35 от тях — При нас е весело — те гледат за децата, 10.45 — 11.35 — ПТС в Н-ския гарнизон, 11.35 — „Галатей“ — филм-балет, 12.30 — Реклами, 12.45 — Мечето „Риго“ — мулфилм, XIII и XIV епизод, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — 13.00 и 35 от тях: Програма посветена на историята, традицията, културата и днешния ден на Плевенски окръг, 17.30 — Всяка неделя, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.10 — Панорама, 20.40 — Новини, 20.50 — Спортен екран: 21.00 — Пълен напред — полски игрален филм, 22.30 — 13.00 и 35 от тях: „Гала-концерт на състави от Плевенски окръг“, 23.10 — Новини, 23.20 — Състояние по ски за купата „Боровец“ — репортаж.

ВТОРА ПРОГРАМА

16.00 — Футбол: „Левски-Оператив“ — директно предаване от стадион „В. Левски“, в 17.45 — Реклами, 17.45 — „Другарю Цирк“ — забавна програма, 18.10 — От историята на световната култура: Рембрант — художникът на човека, 19.30 — Пожелателно да видите: 21.30 — Новини, БТА; 21.40 — Панорама.

ПОНЕДЕЛИК — 5 МАРТ

17.30 — Новини, 17.40 — Частна дума: „Героизмът“ — предаване за пионери, 18.10 — Звразе, общество, време; 18.40 — Залп: „Третата модернизация“, 19.10 — Музикален преглед: 19.25 — Загасете теленосера: „Товарен вагон се композира“, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — 13.00 и 35 от тях — откритие на програмата, посветена на Кърджалийски окръг, 20.50 — Театрални меридиани: „Жека на горещ ламаринен покрив“ от Тенеси Уилямс, 22.30 — Новини.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ спешно в добро състояние с резервни части, с. Берковци — съвета Средни колиби — Васил Дончев.

ПРОДАВАМ спешно „Жигули“ — запазено. Николаево, Димитър Георгиев, след 17 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“, В. Търново, „Самуил“ 4, тел. 2-28-50 — Нокаров, 2-24-22.

ЗАМЕНЯМ апартамент 93 квадрата, Горна Оряховица за подобен или по-малък във Велико Търново, тел. 2-33-47 след 19 часа.

ПРОДАВАМ катастрофирала „Лада 1500“, тел. 211 — Самоходене.

ПРОДАВАМ джип ГАЗ 69 М, справка тел. 2-46-78 гр. В. Търново, след 18 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 2140“ справка В. Търново, Българска битка“ 72 след 17 часа.

ЗАМЕНЯМ апартамент Габрово срещу подобен или къща Павликени. Справка: ул. „Раднира“ № 4 — Габрово.

ПРОДАВАМ „Вартбург“ 1000 де Лукс“, В. Търново, ул. „Г. Мамарчев“ 4 — Анев, след 17 часа.

ПРОДАВАМ „ВАЗ 21011“ 8000 км. Справка: В. Търново, ул. „Краков“ № 8 вх. Б, II етаж, апартамент 11 — Гиргина Никифорова.

ПРОДАВАМ „Волга М-21“ запазена. Справка: с. Вишовград — Алексиев, по всяко време.

ПРОДАВАМ „Жигули 2101“, В. Търново, „Сергей Румянцев“ № 2 — семейство Колеви, по всяко време.

ПРОДАВАМ лека кола „Жигули“ на 50 000 км, телефон 2-87-43 — В. Търново.

ЗАМЕНЯМ апартамент в Шумен с подобен във В. Търново, Шумен, тел. 6-21-39 — Кичеви.

ИНДЕКС 21 300